

3. oldal
* Megkezdődött az új tanév

7. oldal
* Érmelléken Thierry, a modern szabad vándor

8. oldal
* Beszélgetés Kovács Ágnessel, a székelyhídi Gyermek Jézus otthon vezetőjével

Nyílt kapuk napja a tűzoltóknál

Érdekességek a lánglovagok életéből, akik azt kívánják, hogy bár ne lenne munkájuk

Románia tűzoltóállomásain országsszerte nyílt napot tartottak szeptember 13-án. Székelyhídon Claudiu Gabriel Mag kapitány és a városi állomás beosztottai várták a látogatókat érdekességekkel.

Fotók: Barta Imre

Riasztáskor pillanatok alatt készen állnak a bevetésre

* Reggel 10 órakor megnyíltak a tűzoltóállomás kapui a kíváncsiskodni vágyó látogatók előtt. Különleges nap volt ez, nem csak azért, mert egy olyan terepre tehetta be a mindennapi ember a lábát, amit nem láthat akármikor és amit hősiesség leng körül, de azért is, mert egy ünnepnapról volt szó. Az ünnepelésre, jobban mondva a megemlékezésre egy 165 évvel ezelőtti történelmi esemény adta az apropót. 1848. szeptember 13-án török csapatok megpróbálták elfoglalni Bukarestet. A források szerint nem állt senki készenlétben az ötezres török sereg érke-

zécekor, csak egy tűzoltóosztag, szám szerint 166 ember, akiket Pavel Zăgănescu parancsnok vezetett a harcba. Az ütközet a főváros melletti Spirii dombon történt, ahol a román tűzoltók hősiességét megemlékezésként a túlerőben levő törökök, akik végül elfoglalták a várost. A példaértékű magatartású, bátor tűzoltókra így minden szeptember 13-án megemlékeznek napjaink életmentői.

Mivel is történhetett volna méltóbban ez a megemlékezés, ha nem egy nyílt nappal, ahol bárki megnézhetné, hogyan harcolnak a tűzoltók - ha nem is a törökökkel, de a tűzzel. Így a nyílt napon, aki besétált a kitért kapukon a székelyhídi állomás tágas udvarára, megnézhetett több életmentő és tűzoltói gyakorlatot is. Az állomásvezető kapitány elmondása szerint nem jött a legjobban a péntek 13-a. Természetesen nem a babona miatt, hanem azért, mert a tűzoltóság ugyan értesítette különböző utakon a pedagógusokat, kevesebb volt az esély arra, hogy diáklátogatók is legyenek, mivel a tanév 16-án kezdődött. Ennek ellenére a szolgálatosok készen álltak minden pillanatban, csak úgy, mint az egyszerű hétköznapiakon.

Mint megtudtuk, ezek a bizonyos „egyszerű hétköznapiak” gyakran rejtgetnek meglepetéseket a gyakorlottak számára is. Előfordul például, hogy a román taxiszoftverként tekintenek az állomás sürgősségi mentőautójára, valamilyen légből kapott ürüggyel hívják a sürgősségi számot, s mikor az autó odaér a helyszínre, a „bajbajutott” már nagy csomagokkal várja az életmentést. Aztán Nagyváradra érve már az állomásnál szól, hogy köszöni jól van, leszállna. Mindezt persze aközben, hogy lehet valahol máshol valaki valódi segítségre szorul. Az ilyen és hasonló esetek ellenére is az állomás légtérben érezhető az elhivatottság, amit a tűzoltókapitány is minden nap igazol már bevett mondatával, amit állítása szerint nap mint nap elmond beosztottainak: „Egy dolog biztos, hogy reggel bejössz az állomás kapuján, de hogy a műszak végén haza is mész, már korántsem az.”

Claudiu Gabriel Mag kapitány - aki 2008 óta tagja a székelyhídi állomás tűzoltócsapatának - különben minden reggel Margittáról érkezik szolgálatába, maga mögött hagyva feleségét és két kisfiát, tudván, hogy minden bevetésen az

Szemléltették a mentést magassági pontokról

élete foroghat kockán. Meggyőződése azonban sokkal erősebb, mint félelmei. 2000-ben végzte tanulmányait és kezdte el szolgálatát a közös érdekében, és mostanáig a ranglétra minden fokát bejárta.

Folytatás az 5. oldalon

Helybe jönnek a szakorvosok a székelyhídi szakrendelőbe

* Ünnepélyesen is megnyitották az IER-MED Kft. székelyhídi szakrendelőjét szeptember 21-én, szombaton. Rövid bemutatókozást, valamint közzétett beszédet tartottak az alapító tagok, Nagy István debreceni mentős és Szilágyi Gizella helyi asszisztens. Ünnepélyes beszédet mondott magyar és román nyelven Szabó Ödön Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő. Mindhárman örömeiket fejezték ki és büszkén beszéltek arról, hogy a térségnek, mekkora előrelépés ez a komplex rendelőintézet, hiszen ez idáig, egy szakirányú vizsgálatért a betegeknek hosszú kilométereket kellett utazniuk és sokszor nyelvi nehézségekkel is küszködtek.

A bürokrácia és az engedélyek beszerzése sokszor komoly gondokat okozott, de az alapítók kedvét mindez nem szeg-

te. Így a tavalyi évtől kezdődő adminisztrációs ügyintézés után, két hónappal ezelőtt megnyithatta kapuit a szakorvosi rendelő. Jelenleg laboratórium, sebészet, endokrinológia, nőgyógyászat, ortopédia működik, de ultrahangos vizsgálat és üzemorvos is van a szakrendelőben. Eddig már több mint 200 Székelyhídről és a környező településekről érkező páciens fordult meg a rendelőben, amit az ott dolgozók abszolút sikerként könyvelnek el.

Szó volt a közeljövőben tervezett fejlesztésekről, bővítésekről is, amelyekkel kapcsolatban még folynak a megbeszélések. A megnyitót követően egy ebéd és kötetlen beszélgetés formájában nyílt alkalmuk egymással is megismerkedni a rendezvényen részt vevő magyarországi és romániai szakorvosoknak.

Kalló-Nagy Kamilla

Megnyitó ünnepség a orvosi szakrendelőben

Érmellékiek remek sportnapja

Diószegi, nagykágyai és székelyhídi egyéni és csapatdiadalok az egyházkerület rendezvényén

* Jól szerepeltek Székelyhíd, Bihardiószeg és Nagykágya versenyzői az Egyházkerületi Sportnapon, amelyet Szatmárnémetiben rendeztek négy egyházmegye (Bihar, Szilágysomlyó, Érmellék és Szatmár) húsz gyülekezetének részvételével. A küzdelmeket megelőzően Kovács Sándor helyi református esperes nyitóáthitát hallgatta meg a több mint kétszáz fiatal sportoló.

Nyolc sportágban rendeztek versenyt: sakk, asztalitenisz, holland biliárd, kézilabda, kosárlabda, tollaslabda, 50 és 1000 méteres síkfutás és természetesen labdarúgás.

A diószegi lányok kosárlabdában nem találtak ellenfélre, magabiztosan nyerték a tornát. Az egyéni számokban Székelyhíd jeleskedett: a sakkversenyt Törő Attila nyerte, futásban 50 és 1000 méteren is Balogh Boglárka diadalmaskodott.

A focitornát a Szatmárnémeti Református Gimnázium udvarán található kispályán rendezték meg. Idén jelentkeztek a legtöbben a legnépszerűbb sportág versenyére, 13 csapat adta le a jelentkezését. Idő- és helyhiány miatt, négy csoportban (egy négyes és három hármás) a csapatok mindössze kétszer hét perccel játszottak egymás ellen. A csoportokból az első két helyezett jutott a negyeddöntőbe, ahonnan egyenes kiesés után lehetett a döntőbe kerülni. Az Érmellékről Diószeg és Nagykágya csapatai neveztek, mindketten remekül helyt is álltak. A csoportmeccsek látottai alapján Diószeg tűnt esélyesebbnek a végső győzelemre. Mindkét ellenfelét 2-1-re verte, viszont a negyeddöntőben, a tavalyi dön-

tós Szárazberek megálljt parancsolt nekik. A rendes játékidőben gól nélküli döntetlen született, a hetesrúgó párbaj után pedig a Szatmár megyeiek örülhettek, hiszen a diószegiek mindhárom (!) büntetőjüket kihagyták.

Nagykágya mint újonc, szintén két győzelemmel kezdett a csoportban, 1-0 Szárazberek és ugyancsak 1-0 Mezőtelki ellen. A negyeddöntőben Egri csapata várt a fiúkra, a diószegi meccshez hasonlóan, itt is hetesek döntöttek a továbbjutásról. A kágyiak kettőből kettőt rúgtak be, az egriek kettőből kettőt hagytak ki, jöhetett az elődöntő. Erdőd csapata sem tudta megállítani az érmellékieket, akik 1-0-ra győztek, és jutottak be a torna döntőjébe. Itt a tavalyi bajnokkal, Kiskolcs csapatával találkoztak. A kágyaiak a mérkőzés elején vezetéshez jutottak, majd egy szerencsés találatlallal növelték az előnyüket. A második játékrész remek védekezésének köszönhetően 2-0-ra nyertek, és vitték haza a vándorkupát. A csapat teljesítményéről mindent elmond, hogy egyetlen gólt sem kaptak a torna folyamán.

Dicséret illet minden sportolót egész napos munkájukért, mozgásukért. Mellettük köszönet illeti a szervezőket és nem utolsósorban a szárazberki nőszövetség tagjait, akiknek a szeretettel elkészített töltelékes káposztái bizonyára sokat segítettek a diadalmaskodóknak. Remélhetőleg jövőre folytatódik a rendezvény, hisz évről évre több fiatal sportolhat az Egyházkerületi Sportnapon.

✂ Juhász György

Megújul a Stubenberg-kastélyszárny

* Rendkívüli tanácsulást tartott szeptember 20-án a székelyhídi képviselő-testület. A tárgyalás napirendi pontok a Dévai Szent Ferenc Alapítvánnyal megkötött használatbavételi szerző-

dés módosítása, és az ehhez kapcsolódó európai uniós pályázat leadásához szükséges iratok tárgyalása volt.

Az egykori Stubenberg-kastély tornaterem felőli szárnyá-

nak újjáépítésére és a hozzá tartozó terület rehabilitációjára vonatkozó határozatot egyhangúan megszavazták a városatyák.

✂ Ér hangja

Sokszerű belgiumi művésztelep

Meghívást kaptak Árus Tünde és Angyal Olívia székelyhídi művészek a belgiumi testvérvárosunkban, Ecaussinnes-ban és annak környékén megrendezett képzőművészeti kiállításra.

Harminc különböző helyszínen 180 művész állított ki, franciák, belgák, olaszok és magyarok.

A kiállítási anyag hihetetlenül sokszínű, változatos és gazdag volt: gyönyörű akvarell- vagy olajfestmények, fotók, ékszeresek, szobrok (akár hétköznapi szerszámokból), patchwork takaró, sőt kalapok is. A székelyhídi alkotók ezúton is köszönik Steffek István segítségét.

Önkéntes tereptisztítás az Érnél és az iskolánál

Önkéntes diákok a Petőfi-liceum környékét takarították meg

* Önkéntesek egy csoportja gyűjtött szemetet Székelyhíd több pontján szeptember 28-án, szombaton. Az országos „Let's do it Romania” nevű szemétyűjtési akció keretében a helyi önkormányzat és a megyei vízügyi hivatal érmelléki kirendeltsége reggel 8 órára várta az embereket, akik az Ér folyó, ismertebb nevén a „tankárok” Csokalytól Székelyhidig eső részére össz-

pontosítva hulladékot és szemetet gyűjtöttek. A Kolokán Egyesület vezetői és önkéntesei szintén csatlakoztak az akcióhoz, a Petőfi Sándor Elméleti Liceum környékén gyűjtötték össze az eldobott szemetet. Mindkét helyszínen a gyűjtéshez a kesztyűket és a zsákokat az AVE cég helyi kirendeltsége biztosította.

✂ Ér hangja

Kiosztották az uniós élelmiszercsomagokat

A segélyszállítmány nem érkezett meg teljes egészében, de amit lehetett, azt már kiosztották

* Keddenként és péntekenként osztják szét az Európai Unió tartós élelmiszer-segélyeit (Ajutor PAD) a rászorulóknak között. Az élelmiszercsomagok egy része szeptember második hetében érkezett meg Székelyhídra.

De kik is jogosultak a segélycsomagra? A segélycsomagra bárki igényt tarthat, aki munkanélküli vagy szociális segélyben részesül, akinek a nyugdíja nem haladja meg a 400 lejt (a nyugdíj típusától függetlenül), aki I. vagy II. fokozatú rokkant vagy kiskorú félárva. Fontos tudni, hogy az igénylők iratcsomóit ugyan a székelyhídi önkormányzat munkatársai gyűjtik be, de a jogosultak végleges listáját már a megyei tanács állítja össze minden évben. Aki szociális segélyt kap, automatikusan felkerül erre a listára, mert az élelmiszercsomag is egyfajta szociális segély. Aki fel szeretne kerülni a listára, a városháza szociális ügyekkel foglalkozó irodájában jelentkezhet irataival. Minden esetben szükség van a személyazonossági igazolvány vagy a keresztlevél másolatára, ezen kívül pedig kell egy másolat arról az okiratról, amely igazolja, hogy a fennebb

felsorolt kategóriák valamelyikébe tartozik az igénylő személy. Aki munkanélküli státusban van, a kiskönyvével (carnetul de evidență) jelentkezhet, nyugdíjasként a legutóbbi nyugdíjszelvény és a nyugdíjazási határozat (decizie de pensie) másolatára van szükség, rokkantak esetében a rokkantsági tanúsítvány (certificat de handicap) másolatára, félárvak pedig az elhunyt szülő halotti bizonyítványának (certificat de deces) másolatával jelentkezzenek.

A segélycsomag évi egyszeri juttatás, amelynek összetétele minden évben változik egy kicsit. Az idei évben ezt a következő termékek alkotják: liszt, málléliszt, száraztészta, olaj, paradicsom- és hús konzerv, zakuska, méz és cukor. A tartós élelmiszereket az igazolvány vagy kiskorúak esetében a keresztlevél felmutatásával lehet kivenni, csakis személyesen.

Tudomásunk szerint még mindig vannak élelmiszerek, amikből nem érkezett meg a teljes mennyiség, de a szociális osztály munkatársai minden érintettet türelemre kérnek, senki nem fog segély nélkül maradni.

✂ Bíró Orsolya

Kópis Ferenc-émlékverseny

* Asztalitenisz- és horgászversenyt szerveztek az érdeklődőknek Kópis Ferenc, volt érolasi lakos helyi és Érköbölkútról, Biharfélegyházáról, valamint Székelyudvarhelyről érkező barátai. Augusztus 31-én és szeptember 1-jén községházán és a védi taven a jó hangulatú programokon gyerekek és felnőttek, mozgássérültek és egész-

ségek egyaránt részt vettek. A Kópis Ferenc-émlékversenyt a szervezők hagyományteremtő céllal rendezték meg, biznak abban, hogy jövőre ismét sikerül összegyűlni és emlékezni egy olyan emberre, aki életével példát mutatott mindannyiunknak.

✂ Ér hangja

Megkezdődött az új tanév

Intő szavak, jó tanácsok hangzottak el az iskolavezetőktől az évnyitó reggelén

Fotók: Barta Imre, Madarász Ákos

Szeptember 16-án, hétfőn reggel sorra minden iskola megnyitotta kapuit a tanulók előtt. Ki izgatottan, ki rutinosan várta már a pillanatot, hogy elfoglalhassa iskolapadját vagy, hogy elmondhassa évnyitó beszédét. Az *Ér hangja* munkatársai jelen voltak nemcsak Székelyhídon, de több környező falu évnyitóján is.

✱ Már jóval 9 óra előtt gyülekeztek az iskolakezdők az 1-es számú **nagykányai** technológiai szakiskola bejárata előtti kis udvaron a hűvös hétfői reggelen. Pontban kilenc órakor végre Karancsi Béla igazgató megragadta a mikrofont és köszöntötte a megjelent kicsiket és nagyokat, szülőket és kollégákat. Ugyanígy tett Ostroveanu Ágota aligazgató is, aki üdvözlő szavai mellett kihangsúlyozta a kisebbek felé fordulva, hogy az előttük álló évek meghatározóak lesznek számukra, hiszen többek között szert tehetnek arra a tudásalapra, amit úgy hívunk: általános műveltség. Ezt követően ismét az igazgatóé volt a szó, aki hasznos tanácsokat adott a mindennapokra, megelőzendő a költséges rongálásokat, megemlítette a tanügyi rendszer változásait, illetve felhívta mindenki figyelmét arra, hogy kommunikáció nélkül nem lehet hatékonyan együtt dolgozni. Belátásra bízta a munkatársakat hangsúlyozva, hogy egyedül egy tanár nem tud minden gondot megoldani, főként, ha iskolájuk gyermekeiről van szó. Fontos a folytonos kommunikáció úgy a gyermekek, mint a szülők irányába. Ezután, tovább erősítendő az együttműködés gondolatát, a rendőrség képviselője vette át a szót, aki megnyugtatta a megjelenteket a felől, hogy munkatársai nevében biztonságukért felelősséget vállal, de nem csak a biztonságot, hanem a méltó büntetést is garantálja,

Nagykánya

Vad Márta új igazgatónő köszöntőbeszéd mond

Érköbölkúti tanévnyitó... kutyával

ha arra szükség van. A rövid és tartalmas köszöntők, üdvözlések után Balla Frigyes hittantanár szavai tették fel a pontot az i-re, aki gyümölcsöző tanévet kívánva hívta fel a figyelmet arra, hogy az istentelenségnek nincs jövője

ezen a földön. Isten nélkül nem tudunk igazán sikeresek lenni, nélküle nem érdemes elindulni iskolába, hangsúlyozta.

Érköbölkúton az iskola füves udvarán két ovodáscsoport, egy-egy nulla-

dik, második, harmadik és negyedik osztály és az általános iskola gyerekei várták Zsigmond Levente igazgató köszöntőjét az évnyitó reggelén. A szép szavakat és az iskola dombja mögül előbújó napfény igen kellemessé varázsolta a rövid ceremóniát, melyet egy odatévedt kutya is végtelen nyugalommal ült végig.

Székelyhídon a tanévnyitó ünnep két fontos mozzanata az igazgatóváltás és a nulladik osztályosok felvezetése volt. Nem csak köszöntő, de köszönő beszédek is elhangzottak, melyek az igazgatói széket elhagyó Boros István munkásságát méltatták. Őt az aligazgatók, a diáktanács és Béres Csaba polgármester köszöntötték az új tanévben a tanári kar körében. De mint tudjuk, minden jónak a vége valami újnak a kezdetét jelenti: Boros István helyét a igazgatói székekben a Nagyvá-

radról érkezett Vad Márta igazgatónő vette át, aki a kézfogás metaforájára épített beszédében kiemelte milyen magaslatos pillanat is az, amikor a XII. osztályosok felvezetik a nulladik osztályosokat.

Csokalyon az évnyitóra érkezők rögtön az első napon megismerkedhettek az új igazgatónővel, aki kötelességéhez híven ékes szavakkal nyitotta meg a faluban az új tanévet. Nem mulasztotta el azonban az iránymutatást sem, ami elmondása szerint az egymásba vetett bizalom és támogatáson kell alapuljon. Azaz a szülők és a pedagógusok csak egymást segítve, közös erővel vihetik előbbre a gyermekek sorsát. A csokalyi ünnepségen városunk polgármestere is mondott köszöntőt, amelynek végén keserédesen jelezte, hogy Székelyhídon és falvaiban össze kellene hangolni az évnyitót, mert így nem tud minden falu meghívására igent mondani, amit egyébként nagyon szívesen tenne.

Hegyköszentmiklóson a tanévnyitó más iskolákkal ellentétben nem az iskolaudvaron, hanem a művelődési házban kapott helyet a bizonytalan időjárásra való tekintettel. Évnyitó beszédében Mocsár László igazgató a szülők és tanárok felelősségtudatát próbálta erősíteni, azáltal, hogy kifejtette, milyen fontos az iskola a falu közösségének megtartásában. Emellett biztosította a szülőket, hogy a Toldy iskola oktatása nem enged annak a gondolkodásmódnak, mely szerint, ami falusi az rossz, gyenge minőségű.

Összeállította: B. O.

Karancsi Béla igazgató is köszöntötte az új tanév kezdetekor a diákokat és szülőket

Érköbölkút

Beindult a SzéDiTa

Pályázik, őszi programokra készül és tagokat toboroz a Petőfi-líceum diákszervezete

✱ Első gyűlését tartotta az új tanévben a Székelyhídi Diáktanács (SzéDiTa) szeptember 25-én. A megbeszélést Székely Annabella, a szervezet elnöke, Cserved Levente aligazgató és Kozma Sándor testnevelő szakos tanár vezette. A két pedagógus a diáktanács rendelkezésére álló pályázati lehetőségeket és az igen szűkös határidőket ismertette a tanulókkal, akik a dokumentációs központban gyűltek össze. Szó volt a Communitas Alapítvány, a Balassi Intézet kiírásairól is, és minden érdeklődő tanuló megtalálhatta a számára érdekes, megírásra váró projekteket. Mivel nemcsak a határidők, de

maguk a rendezvények is végesen közelednek, mint a Petőfi-hetek vagy a gólyabál, a diáktanács tagjai is belevetük magukat a munkába, akárcsak tanáraik.

A gyűlésen napirendi pont volt a sulirádió, a RádióAktív helyzete is, mellyel kapcsolatban Kozma tanár úr megjegyezte: nem lehet mindenki kívánságainak eleget tenni, és nem szabad hagyni, hogy felelőtlen diákok keze között szétcsúszzanak az adások. A tanulás és a rendezvények megszervezése mellett a tagoknak időt kell szakítani az utánpótlás toborzására is, hiszen nem lehet mindenki örökké iskolás, generációk jönnek-mennek. Tagtoborzásra pedig jó módszer egy játékos délutáni megszervezése néhány fontos tudnivalóval tűzdelve. Egyike lehet ezen tudnivalóknak, hogy ha egy tanuló a diáktanácsban aktívan tevékenykedik izgalmas utazásokban, találkozásokban lehet része, és különböző ösztöndíjak megpályázásakor pluszpontokat kaphat önkéntes munkájáért, amit diáktársaiért végez.

✱ B. O.

Tanszercsomagok és ösztöndíjak a diákoknak

Az aligazgató beszámolt nekünk arról is, melyik korszaltálynak mennyi tanszercsomagot sikerült megrendelni ez évben, közösen a tanítókkal. Minden tanszercsomag 15-18 tanszert tartalmaz, attól függően, hogy milyen korszaltálynak rendelik. A kisebbekben még szerepel gyurma, és hasonlóan játékos eszközök, míg a nagyobbak már leginkább füzeteket, írószereket kapnak az iskolától a tolltartó vagy a hátizsák mellé. A középiskolások érdem-, tanulmányi vagy szociális ösztöndíjért tehetik le iratcsomóikat a titkárságon, melyeknek összetételét ugyanitt érdeklődhetik meg, illetve már lejárt a az iskolapénzre való jelentkezés határideje is, ami október elseje volt.

Szentmiklósi roma családoknak építettek új otthonot

Aszalós Tímea

✱ Ismét új házakat építettek és adtak át a falu roma közösségének Hegyközszentmiklós szeptember utolsó szombatján a nagyváradi Maica Tereza Alapítvány és hollandiai Moeder Teresa Stichting Ulft Alapítvány együttműködésével. A két évvel ezelőttihez hasonlóan idén is négy házba nyolc család

költözhetett be. Juhász Ilona, a nagyváradi alapítvány igazgatónöve elmondta, 2003-ban kezdődött el ez a program hollandiai támogatással, jelenleg Bihar megyében tizenegy településen építettek és építenek házakat a rászoruló családoknak.

✱ Ért hangja

Védjétek a madarat

A Székelyhídi hírlap 1911. június 1-jei vezércikke

Írta: Herman Ottó

Amikor a magyar ember rég megdelelt és elmondhatja, hogy java kenyerét megette, jól teszi, ha számot vet önmagával, kérdést intéz lelkiismeretével, vajon hasznosan töltötte-e el világeletét, van-e még kötelessége, amelynek meg kell felelnie, mielőtt hogy elszólítja a mindenség hatalma, oda ahonnan még nem tért vissza – de senki sem!

Magam is rég megdeleltem, meg is ettem java kenyeremet, elmondhatom az abádszalóki öreg földművesrel, hogy bizony nekem is beesteledt, éppen csak hogy még nem harangoztak. Számot vettem én is magammal és úgy találok, hogy volna még kötelességem. Im kötelességerzetből annak az arasznyi életidőnek, mely a harangszóig még marad, egy részét Tenéked akarom szentelni, magyar gazda Népem, mert különben is érzem szent kötelességemet, hogy aki annyit forgolódott barátságos tűzhelyednél, annyi okulást merítettél szokásaidból; lelked tisztá, romlatlan megnyilatkozásából pedig annyi virágot szedtem és kötöttem bokrártába – mondom, érzem kötelességemet, hogy hála fejében okulásodra, de gyönyörűségedre is írom meg ezt, ami különben is érzi szereteted melegét: írjak az ég madarairól, azoknak hasznáról és káráról.

„Csak a tudatlan és a gonosz ember bánthatja és irthatja a madarat.”

Bizony csak a gonosz és tudatlan bánthatja a madarat, mielőtt hogy meggyőződött volna, vajon igazán káros-e az? Magában a természetben nincsen sem káros, sem hasznos madár, mert csak szükséges van. Arra szükséges, hogy végezze az élő termé-

szetben azt a munkát, amelyet más teremtmény el sem végezhet. Káros és hasznossá az emberre nézve a madarat csak az ember maga teszi akkor, amikor feltöri a gyepet és beveti oly maggal, mely tömeges termést ad, ahol ezelőtt nem volt.

Azért a madárnak, de az embernek is a java azt követeli, hogy nagyon is okkal-móddal járjunk el. Megszámlálhatatlan kincs az, amit a cinegék, a poszták, a légykapók és mások pihenést alig ismerő szorgalma az okos gazdának jövedelmez. Mert amíg a legszemesebb és legszorgalmasabb gazda is csak nagyjából szedheti le a már nagyon is szemet szűrő hernyófészket, addig a hasznos madarak rajja függőgetve, bujkálva, kopácsolva, kapdosva irtja mindazt a kártékony teremtést, amit az ember meg sem láthat, amihez hozzá sem férhet.

Van ám erre még számbeli kalkulus is. A piciny királykamadar éven át három milliónál is több rovar emészt föl mindenféle állapotban: hol mint petét, hol mint bábót, hol mint kifejlett rovar, ami pedig, ha szaporodáshoz jutna, megint tömén-telenséget jelentene. A kék cinege nem is sokkal nagyobb, de éven át hat és félmillió rovar pusztít el; de aztán még hol 12, hol 16 fiókát is fölnevel, ami megint azt jelenti, hogy egy ilyen cinegecsalád huszonnégy millióig való rovar fogyaszt el, vagyis ennyinek kárától óvja a kertet, az erdőt és óvja mindenütt, ahol csak hozzáfér. Aki pedig tudatlanságból vagy gonosszagságból elfogja és elpusztítja ezt a szárnyas munkást, annyival károsítja a közvagyon, amennyi rovar megmaradt, mert a cinegét, mely a rovarot elfogta volna, megölte!

A rovarok világa egyáltalában óriási hatalom, és ott, ahol a tudatlanság nem szolgálva irtja vagy csökkenti a rovarokat pusztító egyéb állatokat, a rovarzás évente, pénzben kifejezve nem százazrekre, hanem százmilliókra rúg. Húsz évvel ezelőtt talán szemébe nevettek volna annak, aki ilyet mondott volna; de amióta egy pusztá szemmel alig látható piciny rovar, a filoxéra tönkretette a leghíresebb szőlővidéket: megszűnt a nevetés a gúnyolódás.

Lehet hát beszélni a madarak védelméről is.

A rétségek és műveletlen, gazdtalan területek ősi idejében zengett Magyarország e madarak énekétől, megnyüzgött tőlük a levegő, a vizek és erdők rengetege.

Am ez napjainkban nagyon megváltozott és a rétek eltűnésével, lecsapolásával belévegő az eke az ősföldbe és véget vetett sok madáranyának.

Hogy szép és tiszta vetései táblákat nyerjenek, kivágták a legkisebb bokrot is és evvel lassanként elvonták a leghasznosabb madaraktól a fészkeléshez szükséges alkalmatosságot, ami pedig öreg hiba volt.

A régenten madarénektől zengő táj csöndes, sőt néma lett: a szemet sem gyönyörködteti a madárnak üdítő szemlélése – rossz dolog bír az!

Hozzájárult a délszakra élő népek, bizony, főképp az olaszoknak madárpusztítása, táplálék céljából. Mindent elfognak, mindent megessznek, még legbizalmasabb barátunkat a viskófüsti fecskéjét is! Gépen kötött óriási hálókkal elrekesztik a völgyeket, amerre a fáradt fecskemadár vonul. És fel van jegyezve az emberiség gyalázatára, hogy három madárfogó pár óra alatt tizennégy ezer fecskét hálózott össze és gyilkolt meg! Ami népünk pedig tavaszra kelve, várja ficserékelő barátját; de az nem jön meg, mert régen beletemetkezett kapzsi népek telhetetlen gyomrába!

Annál is inkább kell rajta lennünk, hogy mi védjük és szaporítsuk a jó ég szárnyas áldását, lelkiismeretünk megnyugtatására, szemünk gyönyörűségére és gazdagságunk nagy hasznára. Követnünk kell pedig okos népek példáját.

Hogyhát melyik az? Valamikor a Jeges-tenger felé vezető utamban, hosszában végigszeltem Dánia országát, mely szegény tartomány volna, ha nem volna tengere. A földje sokszorosan laposos, semlyékes és buckás; buckait pedig a szívós hangyavény borítja. Szétszórt szegény viskók tünekednek fel itt-ott, melyeknek gazdái szegény turfavágók – erdő, kőszén hiányában az ősmocsár kiszáradt maradványa itt a tüzelő. No már most a viskók mellett egy-egy apróka, tarka riska van kipányváva, mint a szegény ember

tejelő áldása; de a bejáró ajtóval szemben ott van tizenöt lépésnyire a két vagy harmadfél öles pózna is le-verte, csúcsán a madarak költőházikójával, melyben rendszeren a seregély tanyázik.

Nagyon szép és megindító látvány volt bíz az, amikor alkonyat táján a napi munkától fáradt turfavágó kiült a padkára, rágyújtott és mikor feltekintett, elgyönyörködött apróka cselédjein, ha még fölfelé nézett a seregélypáron, mely az ülökén csi-csergett és pihent.

Az egész szabad Svájcson végi a kertek gyümölcsfáin és minden alkalmas helyen ott van a költő házikó, benne a kert legjobb, legszorgalmasabb munkásai, azok a cinegék, légykapók, vörös farkú kertecék és egyebek.

Ide kell törekednünk, édes magyar Népem, nekünk is. Tartóztatd vissza gyerekeidet a fészekszedéstől, mert az okatlan rablás és magad kára.

És tudta bölcs Salamon király mit tesz, mikor mondá: „Amikor a madárnak fészke találsz az úton, a földön, melyben madárnak tojása vagy fia vagyon és az anya ül fiaival vagy tojásaival: ne vedd el az anyamadarat, sem fiait...” (5Mózes 22,6)

Értelmes magyar Népem, hogy mutassam meg magát a költőházikót is? Legjobb az, amely kérges fából készül, belülről jó tágas odúnak ki van vájva, oldalt akkora bejáróval, amelyen a hüvelyk- és mutatóujjból csinált karika; magassága olyan, mint a könyöktől a kinyújtott nevendékújj csúcsáig terjedő hosszúság még egy kis ráadással. Ezeket vastag ágra vagy törzsre és magasan kell felerősíteni.

Ami ezeken kívül a táblák köt, megszű a dülök újtától, meg kell túrni azt a pár kőkeny- vagy galagonyabokrot is, hogy a hasznos pontát és egyebek megfészkelődhessenek.

Szóval végzem, amivel kezdtem, védjétek a hasznos madarat!

Új esély a hátrányos helyzetű gyerekeknek

☞ Délutáni foglalkozásokat biztosít a Diakónia Keresztény Alapítvány

* Délutáni napközibe fogadja a szociálisan hátrányos helyzetű családokból származó gyerekeket a Diakónia Keresztény Alapítvány Bihar megye öt településén (köztük Székelyhídon és Hegyközszentmikóson). Szoboszlai Erzsébet, az alapítvány Bihar megyei koordinátora lapunknak elmondta, a gyerekek számára napi egy étkezést biztosítanak, segítséget nyújtanak az iskolai feladatok elkészítésében, számítógépes ismereteket adnak át, egyházi szellemű nevelésben részesülnek, megta-

nítják őket tisztálkodni. A alapítvány munkatársai annyira kérik a szülőket, hogy a gyerekeik ne hiányozzanak havonta nyolc napnál többet a foglalkozásokról.

Az ötéves időtartamú project Nagyváradon már két éve működik, a többi négy településen az idei tanévtől indítják a foglalkozásokat. A programban leginkább roma gyerekek vesznek részt, egy-egy szociális munkás és roma származású kísérítő irányítja a tevékenységeket. „A helyi emberek, akik ismerik egymást, szeretnek együtt dol-

gozni. Családlátogatások esetén már sokkal nagyobb a bizalom az alapítvány munkája iránt, ha egy közösségi tag is velük tart, a helyi közösségből származóknak tudnak munkát adni, lesz pozitív szerepmódel” – érzékeltette Szoboszlai Erzsébet.

A székelyhídi önkormányzat tanácsi határozattal járult hozzá az alapítvánnyal való együttműködéshez: havi 800 lejjel a támogatja a Székelyhídon és Hegyközszentmikóson működő központ munkáját.

☞ A. T.

Nyílt kapuk napja a tűzoltóknál

☞ Érdekességek a lánglovagok életéből, akik azt kívánják, hogy bár ne lenne munkájuk

☞ Barta Imre

Folytatás az 1. oldalról ☞

Bár hivatása nem engedi, hogy a médiának a mentési esetekről vagy azok részleteiről beszéljen, elmondta, hogy szeptemberig már több, mint 200 hívást kaptak a nagyváradai központtól.

A nyílt napon több érdekes tudnivalót is megtudtunk a lánglovagok tevékenységéről. Így derült ki számunkra az is, hogy ami a tűzoltó állományok számát illeti Bihar megye nagyon szerencsés helyzetben van az ország más megyéivel szemben. A megyében összesen tizenkét állomás található, míg az ország más megyéiben ez a szám hat-hét körül mozog. A kevesebb állomással rendelkező megyékben a helyszínre érkezés ideje akár az egy órát is elérheti, mivel egy állomás körzete rendkívül nagy lehet, így egyes települései nagyon távol esnek az állomástól. Székelyhíd esetében a legtávolabb eső település tizenhat kilométerre található az állomástól. Minden riasztáskor a szolgálatos tűzoltók és mentősök a SMURD mentőautót küldik előre, arra az esetre, ha valaki életmentésre vagy más egészségügyi ellátásra szorulna, amit egy vagy több tartálykocsi követ. Az állomásnak három régi típusú, különböző úrtartalommal rendelkező tartálykocsija van, amelyek újratöltését a város tűzcsapjairól vagy a város körül található vadvizekből végzik.

Nemcsak az anyagiakat, hanem az életet is mentenek

Fontos tudni, hogy ha a tűzoltókat egy olyan tüzesethez hívják, amely felemészt minden víztartalékukat a kocsikból, a helyszín közeli lakosok törvény által kötelesek segíteni a mentést saját kútjukkal, vízcspajjukkal. Mag kapitány úr azt is megemlítette, hogy a tűzoltás hatékonysága nyilván tovább növelhető. Hiszen ha egy-egy helyszínre nem 8000 liter vízzel kellene kivonulniuk a kocsiban, hanem volna olyan autó, amelyet csak tűzcsapra kell csatlakoztatni a mentéshez, máris

sokkal kisebb volna a kocsik futamideje. De nem panaszkodik, inkább igyekszik arra inteni tűzoltóit, hogy minden felszerelésre nagyon vigyázzanak, mert az állami forrásokból történő korszerűsítés még várat magára.

Addig is Isten adja, minél több nap teljen el bevetés nélkül. Vagy, ahogyan az egyik tiszt javított ki elköszönéskor: „Itt nem azt kell kívánni, hogy jó legyen a munka, hanem azt, hogy ne legyen!”

☞ Biró Orsolya

Baptista zenenap

Újra zenenapot szerveztek a székelyhídi baptista gyülekezetben szeptember 29-én, vasárnap, amelyen több Bihar és Arad megyei település gyülekezetét képviselő ifjúsági csoportok, zenészek népszerűsítették az egyházi zenét.

☞ Csorján Barna

Hogyan mentünk helyesen életet?

☞ A legnagyobb hiba a meg sem kezdett elsősegélynyújtás

* A székelyhídi Baba-Mama Kör eddigi talán leghasznosabb programján vehettünk részt szeptember 7-én. Az elsősegélynyújtás világnapján, stílszerűen a vendég egy egészségügyi dolgozó, Nagy István, a magyarországi Országos Mentőszolgálat debreceni mentésvezetője volt.

Napjainkban már magától értetődő dolognak tűnik, hogy bármilyen baleset történik, a 112-es általános hívószám tárcsázásával hívhatjuk a mentőket. Évtizedekkel ezelőtt még korántsem volt ez így. Az előadó betekintést nyújtott a magyar mentőszolgálat megalakulásának történetébe, illetve a gépjárműpark fejlődésébe (lásd keretes írásunkat).

A mentésvezető, sokéves tapasztalattal a háta mögött elmondta, hogy elsősegélynyújtás közben is sok hibát lehet elkövetni, de valójában a meg sem kezdett elsősegélynyújtás a legnagyobb hiba. Annak ellenére, hogy törvény írja elő, szükség esetén mindenkinek kötelessége legjobb tudása szerint segítségben részesíteni a bajba jutottakat, mégis riasztóak a statisztikai adatok arra vonatkozóan, hány ember hal meg, nap mint nap a segítségnyújtás abszolút elmulasztása miatt.

A technikai vívmányoknak köszönhetően napjainkban már lehetőségünk van arra is, hogy telefonon keresztül kapjuk az utasításokat képzett szakemberektől, míg a mentő meg nem érkezik. Kiváló példa a korai segítség hatékonyságának bebizonyítására az újraélesztés. Ebben a döntő első néhány percben általában egyáltalán nincs jelen szaksegítség, ezért a jelenlévő laikusok lélekjelenlétében mulhat egy emberélet.

Egy ilyen esetben a legfontosabb tudnivalók hat lépésben foglalhatók össze: óvatosan közelítsünk, nézzük meg reagál-e a beteg, kiáltunk segítségért, biztosítsuk a légutat, hívjuk a mentőt, kezdjük el a 30 mellkaskompressziót két befújást váltakozva egészen addig, míg meg nem érkezik a mentő.

A szombati előadás résztvevői zömében kisgyermekes anyukák voltak, így a kérdések a leggyakoribb gyermek sérülésekre, illetve veszélyforrásokra korlátozódtak. Ilyenek például az égés vagy forrázás, vérzéssel járó sérülés, fejtűt, állatharapás, mérgezés, lázgörcs. Megtekinthettük a csecsemők, valamint kisgyermekek újraélesztését gyakorlati babán.

Szülőként talán legfontosabb feladatunk megóvni gyermekeinket az őket fenyegető veszélyektől, ami sajnos nem mindig sikerülhet. Ha mégis bekövetkezik a baj, legfontosabb teendők a pánik elkerülése, ha az szükséges, minél hamarabb meg tudjuk kezdeni a segítségnyújtást az orvos vagy szakemberek kiérkezése előtt. Az elsősegélynyújtás célja, hogy a szakszerű segítség megérkezéséig elkerüljük a gyermek állapotának rosszabbra fordulását és elhárítsuk az életét közvetlenül veszélyeztető helyzeteket.

Tény, hogy bizonyos elsősegélynyújtó alapismereteket el lehet könyvekből és videókból is sajátítani, de a leghatásosabb, ha azt saját szemünkkel látjuk, és ha lehetőség adódik, ki is próbáljuk.

A nagy érdeklődésre való tekintettel a Baba-Mama Kör újabb elsősegélynyújtással kapcsolatos előadást szervez, előreláthatólag novemberben. Sok szeretettel várják a kedves érdeklődőket!

☞ Kalló-Nagy Kamilla

Az életmentés mérföldkövei, magyar vonatkozásokkal

1769 Mária Terézia magyar királynő az elsősegélynyújtást, az embermentést mint kötelezettséget törvényben írta elő Magyarországon.

1880 Londonban létrejött a szervezett mentés.

1882 Bécsben is megalakult az önkéntes mentőegyesület.

1886 Magyarországon elsőként Temesváron jött létre az első önkéntes mentőegyesület, a TÖME.

1887 Dr. Kresz Gézának köszönhetően Budapesten is megalakult az önkéntes mentőegyesület, a BÖME.

1890 Tömeges balesetekhez is alakult mentőegység, a TBE.

1902 Szolgálatba állt az első orvosos mentő gépkocsi.

1920 A BÖME mintájára a tűzoltóságok belül, vármegye szinten alakultak alosztályok (Temesvár, Kolozsvár, Kassa, Debrecen, Pécs, Miskolc).

1948 Dr. Oravecz Béla megalapította az Országos Mentőszolgálatot (OMSZ).

1949 Mentőápolói szakképzés indult Magyarországon.

1969 Elindult a mentőtisztképzés is.

Emlékképek az Érmelléki Ősziőről

Színpadon a Tini Dance táncsoport

Az ötven éve összeházasodott érmelléki párok köszöntése

Márió, a harmonikás vasárnap este szórakoztatta a közönséget

A Phoenix Sportegyesület fiataljainak bemutatója

Derekasán fűrészelnék a sportfavágók

Kincses Balázs bácsi „oltott” kincseit öt autóért se cserélné le

✂ A szerző felvétele

Kincses Balázs büszkén mutatja az idei termést

* A székelyhídi Kincses Balázs bácsi nyugdíjas-ként is autószereléssel foglalatkosodik, ahogy ezt sokan tudják róla. De azt már biztosan kevesebben tudják, hogy emellett szabadidejében kiskertjében kertészkedik, gyümölcsfákat olt be és nem is akár-milyeneket.

Kérdésünkre elmesélte, hogyan is fogott neki ennek a gyönyörű „mesterségnek”. Húsz évvel ezelőtt letérdepelt a fa mellé, maga elé tette a szakkönyvet, és mindent próbált pontosan úgy csinálni, ahogyan az megvolt írva, le volt rajzolva. Próbálgatta, gyakorolta, és mikor már egyre több oltás sikerült, akkor már ment szakkönyv nélkül is.

A gyümölcsfaoltás titkáról szívesen elárulta, hogy leginkább az időzítésen múlik, tavasszal, március 25-én Gyümölcsoltó Boldogasszony napja körül kell oltani, és majdnem biztos a siker. Megtudhat-

déssel mesél a második mesterségéről, és méltón mondhatom, hiszen a gyümölcsfa, szőlő oltásnak már igen nagy mestere. Ottjártunkkor bemutatta az idei rekordnagyságú körte- és almatermését, melyek akár fél kilót is nyomnak egyenként. Mondhatnám, hogy szinte csoda, de látva a ötletesen megoldott öntözőrendszert, az odaadó gondoskodást és a következetességet, nem az.

Nagy élmény volt szilvafáról almát enni. De ami mégis leginkább meglepett, az a nagy türelem, ami ehhez a hivatáshoz kell, hiszen el kell teljen egy-két év, míg szó szerint beérik munkánk (illetve a Balázs bácsi munkájának) gyümölcse.

Munkájához ezúton is kívánunk sok erőt és egészséget, hogy jövőben újra büszkélkedhessünk gyümölcseivel, akár a Guinness-rekordok könyvében is.

✂ Péter Emese

tuk emellett, hogy a régi öregek tanácsát megfogadva 80 cm magasságba, szilvafába oltja a finom kajszibarackot, így hosszú életű, erős fa fejlődik majd ki. Elmondása szerint, autószerelő lévén az autókat is nagyon szereti, de mikor látja egy év után, hogy sikerült az oltás, és milyen szép nagy körtét terem a kis fa, öt autóért sem adná oda.

Személyesen csodálattal hallgattam Balázs bácsit, amilyen lelkes-

Szüreti bál Hegyközszentmiklóson

✂ Béres Angéla

Ragaszkodnak a hagyományokhoz a bálba hívogató fiatalok

* Szorgalmasan készült a hegyközszentmiklósi fiatalok egy csoportja a nagy napra, heti két-három alkalommal tartottak próbát, ami csapattá kovácsolta őket. Szeptember 29-én, szombaton délután indult a menet, elől a postások lóháton fehér ruhában, őket követték a szekéren népviseletbe öltözött szüreti népdalokat éneklő fiatalok. A fiatalokat az utcán zenével Bíró Attila és fia kísérte. A bálba hívogató fiatalok

több helyen is megálltak a falu utcáin, bemutatván az erre az alkalomra betanult koreográfiát.

A zenészeknek köszönhetően hamar jó hangulatúvá váló bál este 8-kor kezdődött. A szüreti harang hagyományos árverését éjfél után ejtették meg, ami után úgy a szerencsés nyertes, mint a többi mulatozó tovább ropták a táncot.

✂ Ér hangja

Napelemes szabad vándor

◉ Érmellékre jött Thierry, a modern francia nomád ekhós szekereivel

✎ Kóvári Krisztlán

* Emlékeznek Federico Fellini olasz rendező *Országúton* című híres filmjére? Tudják, egy keserűes történet arról, hogy ha úton vagyunk – otthon vagyunk. Nem tartozik a könnyen feledhető filmelmények kategóriájába, megyünk és mégsem, mert mindenütt otthon vagyunk. Egy picit. Vagy inkább sehol sem és mégis mindenütt. Így van, vagy mégsem? Ki tudja, ki tudhatja? Jutott mindez eszembe amikor Thierryvel találkoztam Székelyhíd központjában, ahol, úgy mond „levadásztam”, hogy mondja el miért van már évek óta úton. Érdekes, közép-európai kevert nyelven (angolul, franciául, románul és magyarul) beszélgettünk arról, hogy számára az úton lenni jó, szereti a szabadságot, az ismeretlen helyeket, embereket és nem számít a ma gondja, ha van esély a holnap örömére.

„Hat éve vagyok sokak szerint csavargó, egy ilyen cigány szekéren – kezdte mondandóját a francia utazó –, de szeretem, hogy folyamatosan úton vagyok. Na jó, nem mindig, mert többnyire kitelelek Nádudvaron, ahol lovaimnak meg nekem is jut fedél a fejem fölé, akkor amikor jobb a tűzhely mellett ülni, mint vándorolni. Nekem a szabadság, az úton levés a fontos, hogy embereket, helyeket ismerjek meg, hogy különböző tervezés nélkül érjen az éjszaka

A francia utazó és természetbarát szekere: minden, amire szüksége van, adott

egy számomra ismeretlen településen, ahol bekérek egy ledélőre, jobb híján egy füves rétre, ahol kút is van, és eltöltök egy vagy több napot úgy, hogy tudom, bármikor tovább állhatok. Vándorolni jó!”

Amikor a komfortjáról kérdezem, mosolyogva mondja, hogy neki mindegy, amire szüksége van, adott. Napelemeket szerelt a szekereire, így van elektromos árama, a vizet kutakból

meri ki, ruháit egy speciális „mosógép” az utak rázkódásainak köszönhetően mossa két-három nap alatt tisztára (nevetve mondja, hogy itt a környéken egy nap is elég szokott lenni, mert az átlagnál kátyúsabban halad). Biztonságára két gyönyörű kutyája vigyáz – akik a szekér aljára szerelt kényelmes ketrecben laknak napközben – és hogy lovai ne kószáljanak el legelés közben, hordozható, saját ener-

giaforrásból működő villanypásztorral vigyáz. Soha nem volt konfliktusa a helyiekkel, bár sokan csodabogárnak tekintik, és az autósokra, kamionsofőrökre sem haragszik, amikor rádudálnak, mert szerinte nem tudják, hogy ő csak lövontatta járművel közlekedik. Szerinte ez az ő problémájuk. Télen, amikor a napenergiát nem tudja használni, bekapcsolja törpe „szél-erőművét”, ami – bár nem annyira

hatékony, mint a Nap sugarai – elég áramot biztosít számára.

Arra a kérdéseimre, hogy mikor és miért döntött a vándorlás mellett, huncut mosollyal a szája sarkában feleli, hogy hat éve lett elege a pénz hajhászásából és nem akart mindjárt fejest ugrani az ismeretlenbe, egy évig hazájában, Franciaországban „tesztelte” az ekhós szekéren való utazást. Szabadon szeretne élni, ahol munkát ajánlanak neki, szívesen veszi, de ha kell, ledolgozza a szállás árát. Ért a lovakhoz, szereti a kétkezi munkát és jól érzi magát a bőrében.

Irigylésre méltó fickó, aki vallja, hogy szabadnak született és jobb úton, mint egy helyben ülni és siránkozni. Azt sem bánja, hogy sok helyen megbámulják, ujjal mutogatnak rá, mert ő hisz abban, hogy több a jó érzés ember, mint az, aki nem hajlandó segíteni, ha erre kéri. Tervei szerint évről évre felbukkan majd az Érmelléken is, sőt amiatt sem mérges, hogy ha a schengeni határhozvetet átélése miatt lovait karanténba akarják tenni egy hónapra, megfordul a határon és keres nálunk telelő helyet. Ő úton van, erre született, mondja, és mindig a pillanat csodáját látja meg előbb mint a bosszúságot.

Nem tisztem minősíteni őt, de ha magamba pillantok, be kell valljam, hogy kissé irigykedem.

✎ SZCS

Székelyhídiak a mszczonóvi történelmi fesztiválon

◉ A polgármester testvér-települési megállapodást kötne a lengyel kisvárossal

* Egy elsőre szimpatikus lengyelországi küldöttséggel találkoztunk júniusban, amikor a geotermális energiák felhasználásáról szóló olaszországi konferencián jártunk (korábbi lapszámunkban olvashattak róla). Hamar kiderült, hogy sok mindenben „egybevágunk”. Településük ugyanúgy tizenegy ezer lakosú, mint Székelyhíd, 40 km-re vannak Varsótól, úgy, mint mi Nagyváradtól, van termálstrandjuk, mint nekünk és a középületeiket is meleg vízzel fűtik. Mosolyogva bár, de hozzáteszem, hogy ezen felül azt is tudjuk, lengyel és magyar két jó barát...

József Grzegorz Kurek, a Mazóviai vajdaságban található Mszczonów (ejtsd: Mszczonuf) polgármestere kezdeményezésére a város vezetősége meghívta Székelyhíd küldöttségét a lengyel kisváros-

ban rendezett történelmi fesztiválra, aminek tetőpontja a második világháborús mszczonóvi csata újrajátszása volt. 1939-ben a helyieknek sikerült egy napra feltartóztatni a Varsó felé nyomuló nácikat. Másnap aztán véres bosszút álltak Hitler csapatai, szinte porig rombolták a várost, kivégezték a polgármestert, az orvost, a katolikus plébánost és a rendőrfőnököt, hajtóvadászatot folytattak a lakosok után és akit megtaláltak, azonnal lelőtték.

A korabeli jelmezbe öltözött, Lengyelország minden pontjáról érkezett mintegy 150 önkéntes közel egyórás „műsorral” szórakoztatta a szép számú közönséget. Hangsbemondón tájékoztatták a nézőket a direkt erre az alkalomra csatatérré változtatott városháza előtti parkolóban zajló eseményekről, hang- és fény-

effektek, pirotechnikai eszközök használata és a vaktölténnyel lődöző katonák, tankok, gépfegyverek zaja tette élethűvé a jeleneteket. Réműlettel vegyes izgalommal tekintettük meg a csata rekonstrukcióját és sokunknak a nézők közül, bizony szüksége volt zsebkendőre a meghatottság könnyeinek felszárítására.

„Ha valaki nem volt tisztában a háború borzalmaival, az most ízelítőt kaphatott. Felejthetetlen estén vagyunk túl” – összegezte a látottakat Béres Csaba, Székelyhíd város polgármestere, aki elégedetten nyilatkozott a pár napos utazásról és elmondta, hivatalos lépéseket tesznek a közeljövőben, hogy testvérvárosi megállapodást kössenek Mszczonóval.

✎ Gulácsi Mária

Megbecsülik történelmüket és hőseiket: korhűen újrajátszodják az önkéntesek Mszczonóv védelmét a világháború elején a lengyel kisvárosban

Adj egy órát az életedből

☞ Beszélgetés Kovács Ágnessel, a székelyhídi Gyermek Jézus otthon vezetőjével

Tizenkét érmelléki gyermeknek új lehetőség adott a Dévai Szent Ferenc Alapítvány egy meleg, befogadó otthon tagjává válni. Kovács Ágnessel, a székelyhídi Gyermek Jézus otthon vezetőjével beszélgettünk.

– **Hogyan működik az otthon, kik a vezetők, hány gyereket tud jelen pillanatban befogadni?**
– 2011-ben vettük át ezt a házat, a székelyhídi polgármesteri hivatal 49 évre átadta a Dévai Szent Ferenc Alapítványnak és Csaba testvér önzetlen segítségével sikerült tizenhárom

szobát felújítani. Engem a Székelyföldről, mégpedig Parajdtról, a sóvidékről helyeztek ide. Befejeztem egy házat, már felépítettem egy otthont, és Csaba testvér úgy gondolta, hogy ha egy házat fel tudtam építeni, akkor még fel tudok építeni ennél többet is, csak adjon a Jóisten erőt és egészséget a munkánkhoz. Egyelőre tizenkét gyerekkel indultunk meg szeptember 15-én, majd fejlődni fogunk, de most készülünk az akkreditálási papírokkal, majd amikor meglesz az akkreditáció, több gyereket tudunk majd befogadni, a nevelők

szárnyai alá több gyerek fog majd tudni bejönni, mint a kotlóanya szárnyai alá.

– **Hogyan zajlott le az iskolakezdés?**

– Elég nehezen ment az első nap, mert amikor tizenkétfelé kellett szaladni úgy, hogy az ember nem is ismer senkit. Aztán péntekre már belezokkentünk, már mindenki tudta a pontos helyét, hogy hova kell menni, hány órára kell menni, kik a tanító nénik.

– **Mennyire sikerült a beilleszkedés eddig a gyerekeknek, hogyan viszonyultak hozzájuk az osztálytársaik?**

– Mindenki bemutatkozott, bemutatkoztunk, szülői értekezletre mentünk, megmondtuk, hogy ezek a gyerekek nem a felső rétegű gyerekek, hanem a közepétől lefelé, inkább az alsó rétegből való gyerekeket szedtük össze, vannak olyan gyerekek, akik hihetetlenül szegény körülmények között éltek eddig. Hét napból hét napot itt vannak, most már velünk. Hála a Jóistennek most már szépek, tiszták, felöltöztetve, megetetve, tanszerekkel és iskolatáskával felszerelve elindultak egy új élet útján.

– **Ha valaki valamilyen úton-módon szeretne besegíteni az otthon működésébe, milyen lehetőségei vannak? Olyan embereket is beleértve, akiknek nincs szociális munkás végzettségük.**

– Hát azt én úgy kezdeném, hogy ez egy új hajtás a Szent Ferenc atyánknak a nyolcszáz éves fáján. Gyermek Jézus a neve ennek az otthonnak, a Jóisten mindig hozzánk irányít valakit, amikor szükségünk van, akár munkaerőre, akár anyagi segítségre. Kétkezi segítségre örökké szükségünk lesz, ketten vagyunk nevelő nénik meg egy karbantartó, de erre a nagy földre és erre a nagy kertre, erre a nagy házra még mi is kevesen vagyunk, és még ezenkívül tizenkét gyermeket is el kell látni. Tárt karokkal várunk akárkit, aki erre jön és az életéből ad egy-két órát a gyermekeknek. Bejön és megmondja, hogy igen is én holnap el szeretnék jönni, egy-két órát a gyerekekkel leülni tanulási időszakban. Nekünk ez egy akkora nagy segítség lenne, mert abban az időszakban, amíg ő felügyel egy gyerekre, addig mi tudunk más dologgal foglalkozni, mert azt sem tudjuk, hogy merre szaladjunk, hogy minden vonalra kerüljön. Még újak vagyunk, sok a munka, még a vágányunkba nem szöktünk egyenesen bele.

– **Terveznek-e esetleg valamilyen programot a jövőben, amikor esetleg a város lakói is kicsit bekapcsolódhatnak az otthon életébe? Vannak-e ilyen jellegű törekvéseik?**

– Tervek vannak, de most még nem áruljuk el őket. A gyermekeknek legalább egy hónapot kell adni, hogy megszokjanak ők minket, mi pedig őket. Mi úgy hoztuk el ezeket a gyereket a sanyarú körülményekből, mint összetört gyémántot, tehát ezt a gyémántot súrolni kell jobbról-balról, simogatni kell, dédelgetni kell addig, amíg a felszínre jön az a csillogó valami, amivel minden áldott gyermek megszületik. De idő kell és szeretet, hogy kihozzuk belőlük azt az eldugott valamit, amivel a Jóisten megáldotta őket, a talentumukat.

✂ Mészáros Klaudia

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között. **FIGYELEM!** Egy megfejtő csak egy szelvényvel játszhat!

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: _____

Név: _____ Telefonszám _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be október 23-ig az **ÉR hangja** dobozok valamelyikébe, melyeket a következő helyeken lehet megtalálni:
SZÉKELYHÍD – Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, Sidy pub (a körforgalom mellett), **ÉRKÖBÖLKÚT** – ABC, **HEGYKÖZSZENTMIKLÓS** – ABC.

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert: **Kóródi József, Szűcs Éva, Törő Attila Miklós** (mindhárman Székelyhídről)

VISSZAFELE TÚZEL	ALLÓVÍZ KASZINÓ-PÉNZ	NEM OKOS SÜTNI KEZDI!	VITATÉR TONNA (RÖV.)	TILTÓSZÓ	FIATALOS KÖSZÖNÉS	RÓMAI 99	ISMERETLEN SZEMÉLY
MEGFEJTÉS 1.					PÁRATLAN ZUGVÓ! TÚVEL DOLGOZIK		
ELLENÁLLAS JELE TELESPORT (RÖV.)	VER SZÜLETIK ANGOLUL		..BANYA (VÁROS) SÁRGA (NÉMET)				
KISSÉ REBELLS!		RAGUBAN VAN! NÉMET ÍRO (KARL)		FORDÍTVA: NEVELŐ VÉGTÉLEN MAMA!		LÁNCSEMI RAG, A-BEN PÁRJA	
ELEMI PARÁNY			NŐI NEV (APR. 19.) TÜNDE HANGZÓI			A BARIUM VEGYJELE NEMAN LEST!	
PARIPARA HÁG (2 SZÓ) MEGFEJTÉS 2.				A HÁZ SZEME FELBE!			
K							

ÉR hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti az ÉR hangja Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárad. Felelős kiadó: Béres Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea

* Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Béres Angéla, Bíró Orsolya, Juhász György, Kalló-Nagy Kamilla, Mészáros Klaudia, Péter Emese, Szabó Csongor
Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Säcueni str. Kazinczy Ferenc nr. 5/B., e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

ÉR hangja
Székelyhíd és környéke
Tájékoztató és folyamatosság
www.erhangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala

